

חַת־ת לַיּוֹם רֵאשׁוֹן פְּרֻשֵׁת שׁוֹפְטִים כ"ו מִנְחָם אָב, ה'תשפ"ג - שְׁנַת הַקְּהָל

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / ראשון עם רש"י

מֹשֶׁה רִבְּנוּ מִמְּשִׁיךְ לְדַבֵּר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל וּמַכִּין אוֹתָם לְקִרְאָת הַכְּנִיסָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. בַּחֲמֵשׁ הַיּוֹם, מֹשֶׁה מְלַמֵּד עַל עוֹד מְצוּוֹת אוֹתוֹן יִצְטָרְכוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְקַיֵּם בְּכַנִּיסַתְם לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

"שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים תִּתֵּן לָךְ בְּכָל שְׁעָרֶיךָ אֲשֶׁר ה' אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ לְשִׁבְטֶיךָ וְשִׁפְטוּ אֶת הָעָם מִשִּׁפְט צְדָק".

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל הַשׁוֹפְטִים יִהְיוּ שׁוֹנִים מִבְּמִדְבָּר:

בְּמִדְבָּר מִסְפַּר הַשׁוֹפְטִים מְבַסֵּס עַל מִסְפַּר הָאֲנָשִׁים שֶׁנִּמְצְאוּ בַּמַּחֲנֶה (שׁוֹפֵט עַל כֹּל 10 אֲנָשִׁים, שׁוֹפֵט עַל כֹּל 50 וְכו') אֲבָל בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה בֵּית דִּין לְכָל עִיר וְעִיר.

יֵשׁ לְמִנּוֹת שׁוֹפְטִים וְשׁוֹטְרִים שֶׁתִּפְקִדֵם לְדַאֵג שֶׁהָאֲנָשִׁים יִשְׁמְעוּ לְשׁוֹפְטִים) לְכָל עִיר. לְדַאֵג שֶׁהַשׁוֹפְטִים יוֹדְעִים עַד כִּמָּה חָשׁוּב לְנַהֵג בְּצִדְקָה.

הַשׁוֹפְטִים לֹא יִכּוּלִים לְהִתְנַהֵג יָפָה לְאָדָם אֶחָד וְלֹא לְהִתְנַהֵג יָפָה לְאָדָם אַחֵר, אֲסוּר לָהֶם לְקַחַת מִתְּנּוֹת מֵהָאֲנָשִׁים אוֹתָם הֵם שׁוֹפְטִים, כִּי זֶה יִקְשֶׁה עֲלֵיהֶם לְשִׁפּוֹט בְּצוּרָה הוֹגֵנָת.

אִם יִשְׁנֵם שׁוֹפְטִים הַגּוֹנִים, לְעַם יִשְׂרָאֵל תִּשְׁמַר הַזְּכוּת לְגוֹר בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

מֹשֶׁה אוֹמֵר לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹד כִּמָּה מְצוּוֹת שֶׁעֲלֵיהֶם לְהִזְהַר בָּהֶם:

לֹא לְהַחֲזִיק אֶצְלָם עֲבוֹדָה זָרָה אֲפֹלוּ אִם הֵם לֹא מִתְּכַוְּנִים לְעַבּוֹד אוֹתָהּ.

לֹא לְנָטֵעַ עֵצִים לִיד בֵּית הַמִּקְדָּשׁ

לֹא לְבָנוֹת מִזְבַּחוֹת מְחוּץ לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ

לֹא לְשַׁחֹט קָרְבָּן אִם מִתְּכַוְּנִים שֶׁלֹּא לְהַקְרִיבוּ בְּדִין.

אִם מִיִּשְׁהוּ עוֹבֵד עֲבוֹדָה זָרָה וְיִשְׁנֵם עֲדִים, בֵּית הַדִּין צָרִיךְ לְהַרוֹג אוֹתוֹ.

וְעוֹד כִּמָּה דִּינִים בְּנוֹגְעַ לְשׁוֹפְטִים:

אִם הַשׁוֹפְטִים לֹא בְּטוֹחִים מֵהִי הַתְּשׁוּבָה לְשִׁאֲלָה שֶׁהוֹבָאָה בְּפִנְיָהֶם, הֵם צָרִיכִים לְלַכֵּת לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ וְלִשְׁאֹל אֶת הַסֵּנְהֶדְרִין שֶׁנִּמְצְאוּ שֵׁם. כָּלֵם צָרִיכִים לְשִׁמּוֹעַ לְסֵנְהֶדְרִין, כּוֹלֵל הַשׁוֹפֵט, אֲפֹלוּ אִם הֵם

תהלים / יום כ"ו לחדש, פרק קי"ט מחצית שניה.

התהלים של היום מיוחד מאד. מסיימים את הפרק הארוך ביותר בכל ספר התהלים, פרק קי"ט. הפרק הזה הוא כל כך ארוך עד כדי שלא אומרים את כלו ביום אחד אלא הוא מתחלק בין כ"ה לכ"ו לחדש.

אחד הפסוקים במחצית של היום הוא: "שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב" – אני כל כך שמח עם המלים שלך (התורה) כמו מישהו שמוצא אוצר יקר!

אבא של הרבי, ר' לוי יצחק מסביר את הפסוק: שהאותיות הראשונות של המלים "במוצא שלל רב" (מי שמוצא אוצר יקר) יוצרות את המילה **בשר!**

מה הקשר לבשר?

הרבי אמר (בראלי – בנוס לילדים) שעלינו לדעת באשר נלחמים ביצר הרע: אדם יכול לחשב שזה לא משנה אם סכריה קטנטנה איננה בשרה.

אבל אם אנחנו לא שומעים ליצר הרע שלנו ורק אוכלים ממתקים כשרים, זה כמו למצוא אוצר יקר מה! אפלו משהו "קטן" שאנחנו מצליחים להתגבר בו על היצר הרע, הוא דבר חשוב מאד!

תניא / אגרת הקדש סימן ח' (כ"ו מנחם אב שנה פשוטה)

ה' לא תמיד נותן ליהודי את המחשבות הרוחניות המיוחדות במהלך התפלה. הוא רוצה שזה יגיע לנו בעקבות עבודתנו.

ביצד יכול "להגיע" לנו החסד הזה? על ידי שננהג בחסד לאנשים אחרים – נתינת צדקה!

זו הסיבה שהגמרא אומרת שר' אליעזר נהג לתת צדקה לפני שהתחיל להתפלל. זה היה כדי שה' יתן לו בשעת התפלה מחשבות קדושות במיוחד.

אבל האם זו חלופה הוגנת? אנחנו נותנים צדקה לאנשים כדי שתהיה להם גשמיית והם יחיו בעולם הזה, אבל ה' נותן לנו משהו שהוא אפלו יותר מכך- עולם הבא. בגלל שכשיהודי קרוב לה' בעולם זה אפלו טוב יותר מעולם הבא. למה זה קורה? נלמד על זה מחר בעזרת ה'.

היום יום / כ"ו מנחם אב

האם אתם זוכרים בפסח, כששאלתם את ארבעת הקשיות בשלחן? בליל הסדר זו מצוה לספר את הספור של יציאת מצרים, כדי שנראה איזו זכות גדולה יש לנו שה' בחר את היהודים להתנהג בדרך שהוא רוצה.

בעת, שה' נתן לנו את תורת החסידות אנו גם צריכים לשבת סביב השלחן (או במקום אחר) ולספר ספורי חסידים כדי להזכיר לנו איזו זכות גדולה יש לנו ללמד חסידות ולהתנהג בדרך החסידות וכדי להוסיף ולתת לנו חיות בעבודת ה'.

ספר המצות / מצות עשה צ"ה, צ"ב, לא תעשה ר"ט

היום בספר המצות חוזרים על מצוה שלמדנו אתמול-**מצות עשה צ"ה**- אם יהודי מבטיח הבטחה או נודר נדר אסור לו לשנות מדבריו. עליו ללכת לרב או לבית הדין על מנת לעשות זאת.

לומדים גם שתי מצות חדשות מסדרת ההלכות הבאה ברמב"ם, הלכות על נזיר.
מצות עשה צ"ב - לנזיר יש מצוה לגדל את שערו. לכן אפלו אם הוא לא גוזר אסור לו למרח משחה
שעשויה למנע מהשער לצמוח.

מצות לא תעשה ר"ט - לנזיר אסור לגזר את שערו אפלו שערה אחת.
מצות אלו מסברות בגמרא במסכת נזיר.

רמב"ם / הלכות נדרים פרק י"ג - הלכות נזירות פרקים א'-ב'

פרק י"ג - זהו הפרק האחרון מהלכות נדרים ובו לומדים איך נתן לבטל נדר / הבטחה. ישנן שתי דרכים:

התרת נדרים - כביכול לוקחים את הנדר, ועכשו עליה לעשות את מה שאמרה שלא תעשה.

הפרת נדרים - לוקחים כביכול את הנדר ומאפשרים לה להחליט האם היא רוצה להתנהג כן או לא.

לכן אם מישהו הבטיח שלא לאכל יותר גלידה, ועשה התרת נדרים, הוא יצטרך עכשיו לאכל גלידה.
אבל אם הוא עשה הפרת נדרים, הוא יכול להחליט אם הוא רוצה לאכל או לא. ישנן הלכות רבות אלו
נדרים יש לומר כדי לעשות הפרת נדרים או התרת נדרים.

עכשיו מתחילים סדרה חדשה של הלכות, על נדר מגדר. אם אדם נודר על עצמו להיות נזיר.

פרק א' - ישנם דברים שאסורים על מי שנהיה נזיר. אסור לגזר את השער או לאכל דברים שעשויים
מענבים. אדם לא צריך לומר "אני אהיה נזיר" על מנת להיות נזיר, הוא יכול לעשות דברים כמו לומר,
"אגדל את שערי" תוך כדי שחושב על כך שרוצה להיות נזיר.

פרק ב' - לומדים עוד על נדר הנזירות. מה קורה אם הוא לקח אותו בטעות או בגלל שמישהו הכריח
אותו או בגלל איזושהי סבה שבסוף מתבררת כלא אמתית במקרים רבים, הוא איננו נזיר.

הלכה מעניינת היא שאדם נשאר נזיר עד שמקריב את הקרבנות, והאדם הזה צריך להיות נזיר בארץ
ישראל. לכן אם אדם נודר להיות נזיר בימינו, עליו לעבור לארץ ישראל ולהשאר נזיר עד שבית המקדש
יבנה והוא יוכל להקריב את הקרבנות.

דרכי החסידות / השגחה פרטית

מדוע אנו לומדים על השגחה פרטית היום? זה בהשגחה פרטית.

האדמו"ר הרי"צ הגיע לארצות הברית בתחלת מלחמת העולם השנייה. כל אחד אותו תשאל מפני
מה הרבי הגיע לארצות הברית יענה לך שהיה מסכן באירופה וברוסיה שבהן היה קודם והגיע לארצות
הברית כדי לחיות במקום בטוח.

אבל זה לא מה שהאדמו"ר הרי"צ אמר כשהגיע לארצות הברית. הוא אמר שהגיע כדי להביא
יידישקייט (יהדות) לארצות הברית וללמד אותם ש"אמריקה איז נישט אנדערש" - אמריקה איננה
שונה. וגם כאן תהיה יידישקייט בדיוק כמו רוסיה.

(באותו זמן בארצות הברית היה מאד קשה להיות יהודי! יהודים רבים עבדו בשבת ה' ישמר. לא
היו הרבה בתי ספר יהודים. יהודים רבים התבישו להראות או להשמע כיהודים. בימינו יש כמובן
נסיונות אחרים). אבל כיצד יכל הרבי הרי"צ לומר זאת? כלנו רואים את הסיבה האמתית שהוא היה
צריך לברח כדי להציל את חייו. הרבי מסביר שה' גורם שדברים יקרו בעולם פעמים רבות בשביל סבה

חיצונית. משהו טוב צריך לקרות והסבה הזו תעזור לו לקרות. אבל הסבה האמתית היא רק בשביל שהדבר הטוב יקרה.

(למשל אם אמא לוקחת אתכם לקנות גלידה בהפתעה, ואתם פוגשים בחנות יהודי אחר ומזמינים אותו אליכם לשבת, אולי זו היתה הסבה האמתית!)